

Per què mengem panellets, per Tots Sants?

Podrien ser la versió més evolucionada de la menja que temps enrere s'havia consumit en àpats funeraris

Els panellets, una dolça tradició | Cedida

Temps de castanyes i panellets. La tradició marca que per **Tots Sants** preparem i mengem dolços en una jornada en què recordem els nostres estimats difunts. L'origen de la festa cal buscar-lo al segle VII, quan el papa Bonifaci IV va decidir dedicar el panteó romà a la Mare de Déu i als màrtirs cristians. Honrar la memòria dels qui ja no hi són, però, va arribar més tard. I **com és, que mengem panellets en aquesta data?**

Segons alguns historiadors, podrien ser la versió més evolucionada de la menja que temps enrere s'havia consumit en àpats funeraris a la vella Catalunya. Sembla ser que aquest era un costum força arrelat a les cases del país. Se solien preparar dinars especials quan un dels membres de la família perdia la vida. No obstant això, altres possibles explicacions per argumentar la popularitat dels panellets estarien vinculades als **campaners**.

I és que, per Tots Sants, aquests es passaven hores i hores al peu del canó, fent repicar les **campanes a morts**. Sembla ser que els amables veïns miraven per ells i, perquè la tasca no els

fos tan pesada, els duien fruita seca, pastissets i vi dolç.

D'aquesta tradició, sí, en va sorgir la festa de la castanyada, ben viva tot i la irrupció del Halloween anglosaxó. No us penseu pas, però, que els panellets únicament es mengen aquí. Són igualment cèlebres al País Valencià i a les Illes Balears (com a mínim, a Eivissa). Els més populars són els de pinyons, però en trobareu que duen ametlles, avellanes, coco, xocolata o cafè, entre moltes altres opcions.